

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Шумен, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц. В. К.
като разгледа докладваното от Пламена К. Недялкова Административно наказателно дело № 20233630202195 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ ЗА НАЛАГАНЕ НА ГЛОБА, серия „К” № 8035468 на ОДМВР - Шумен, с който на А. С. И., ЕГН ***** от гр.Русе, на основание чл.189 ал.4, във вр. с чл.182 ал.4, във вр. с ал.2 т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл.21 ал.2, във вр. с чл.21 ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли съда да отмени издадения електронен фиш като счита същия за незаконосъобразен, издаден в нарушение на императивните правила на ЗАНН. Излагат се и доводи, че до знанието на жалбоподателя не била сведена информация, доказваща авторството на нарушението, изискванията за годност на техническото средство и получената чрез него информация. Също така посочва, че липсвала преценка и произнасяне относно маловажност на случая, излагайки и твърдения, че се касае именно за маловажен случай. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява. Не се явява и процесуален представител. Депозирани са допълнителни съображения към жалбата, чрез адв. Ц. П., редовно упълномощена, в които се оспорва, че нарушението било извършено при условията на повторност. Направено е искане за присъждане на направените в производството разноски.

Процесуалният представител на АНО, редовно призован, намира жалбата за неоснователна. Счита, че не са допуснати съществени нарушения на процедурата при издаване на ЕФ, както и на материалния закон. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.189 ал.8 от ЗДвП, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

На 13.08.2023г. в 15.47 часа в обл.Шумен, на път I - 2 км.99+840 /р-н за с.Звегор/ с АТСС „ARH CAM S 1“, при максимално допустима скорост – 60км/ч., въведена с пътен знак В26, била засечена скорост на движение на МПС - л.а. “Тойота Корола Версо“ с рег. № Р 8250 КК - 84 км/ч. При направена справка било установено, че собственик на автомобила е А. С. И., ЕГН ***** от гр.Русе. За заснето нарушение, от ОДМВР – гр.Шумен бил

издаден електронен фиш серия „К” № 8035468, в който при текстовото описание на нарушението са посочени дата, час и място на извършване, пътния знак, с който е въведено ограничението, техническото средство, с което е установено, разрешената скорост на движение от 60 км/ч., установена скорост на движение от 81 км/ч., тъй като била отчетена допустимата грешка при измерването, превишението от 21 км/ч. Посредством същия, на А. С. И. на основание чл.189 ал.4, във вр. с чл.182 ал.2 т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл.21 ал.2, във вр. с чл.21 ал.1 от ЗДвП, извършено при условията на повторност, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К №4510031. В срока по чл.189 ал.5 от ЗДвП жалбоподателят не е представил в ОДМВР – гр.Шумен писмена декларация с данните на друго лице, което да е извършило нарушението, респ. копие на свидетелството му за управление. Не са направени и възращения в срока по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и изготвеното с техническото средство вещественото доказателство - снимка. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания делото свидетел, тъй като същият пресъздава това което е възприел непосредствено. Приложените по делото писмени доказателства съдържат информация кореспондираща изцяло с показанията на свидетеля.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: Събраните доказателствата по делото безспорно установяват противоправно управление на МПС на посочените в ЕФ дата, час и място. Доказан е фактът на извършване на нарушение на чл.21 ал.2, във вр. с чл.21 ал.1 от ЗДвП. В ЕФ правилно при текстовото описание на нарушението е посочена установена скорост на движение, превишението, като е била отчетена допустимата грешка при измерването. Посочена е също така максимално допустима скорост – 60км/ч., пътния знак, с който е въведена, както и посоката на движение на автомобила, а именно – към гр.Шумен. Административното нарушение е установено чрез допустимо от закона техническо средство, което е одобрен тип средство за измерване и е било технически изправно видно от представения Протокол от проверка №133-СГ-ИСИС/09.11.2022г. на БИМ. С оглед гореизложеното съдът намира, че доказателствата по делото безспорно установяват противоправно управление на МПС в посочения пътен участък, респективно факта на извършване на нарушението чл.21 ал.2, във вр. с чл.21 ал.1 от ЗДвП, санкционирано с процесния електронен фиш.

Съдът намира, че правилно е определен и субектът на нарушението. Процесният автомобил е собственост на жалбоподателя, поради което предвид чл. 188 ал. 1 от ЗДвП, жалб. И. в качеството му на собственик се явява наказателноотговорното лице, чиято отговорност следва да бъде ангажирана. Същият не е посочил пред административно-наказващия орган лице, на което е предоставено управлението на МПС.

Съгласно нормата на чл.189 ал.4 от ЗДвП ЕФ се издава по образец утвърден от министъра на вътрешните работи и изчерпателно са посочени данните и реквизитите, които трябва да съдържа. Процесният ЕФ е издаден съобразно утвърдения образец и отговаря на изискванията на чл.189 ал.4 от ЗДвП касателно данните, които трябва да съдържа. Словесно и цифрово е описано нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Правото на нарушителя да узнае за какво нарушение му е съставен ЕФ и да отстоява своята теза срещу това твърдение, не е нарушено. Видно от депозираната жалба, същият възползвал от него в срок.

Доводите за незаконосъобразност на ЕФ, поради липса на преценка от страна на наказващия орган и произнасяне относно маловажност на случая, и изложените от друга страна твърдения, че се касае именно за маловажен случай, съдът намира за неоснователни. С приетата нова разпоредба в ЗДвП - чл. 189з, в сила от 23.12.2021г., за нарушенията по ЗДвП не се прилагат чл.28 и чл.58г от ЗАНН, поради което както съдът така и наказващият орган не следва да извършват преценка и да излагат доводи, за обстоятелство, което предвид нарушението е неприложимо по силата на закона.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.189 ал.4, във вр. с чл.182 ал.4, във вр. с ал.2 т.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.21 ал.2, във вр. с чл.21 ал.1 от ЗДвП.

Норма на чл.21 ал.1 от ЗДвП установява различна максимална скорост на движение

на ППС в населено място, извън населено място, на автомагистрала и на скоростен път, съобразно тяхната категория. Разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗДвП установява възможност за въвеждане на ограничения на скоростта различна от посочената в чл.21 ал.1 от ЗДвП, с пътен знак. В настоящата хипотеза административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че не се е съобразил с наличието на пътен знак, установяващ ограничение на максимално допустима скорост до 60 км/ч., извън населено място, което е нарушение на чл.21 ал.2 от ЗДвП. В ал.2 на чл.21 от ЗДвП освен, че е въведен друг начин за ограничение на скоростта - с пътен знак, когато ограничението на скоростта е различно от хипотезите на чл.21 ал.1 от ЗДвП, е въведено и изрично дължимо поведение за всички водачи на МПС, а именно скоростта, която не трябва да се превишава, независимо от категорията на ППС.

С приетата Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015г./ са налични ясни правила за използването на мобилни технически средства, посредством които се установяват и заснемат нарушенията на правилата за движение по пътищата. Съгласно същата издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за нарушения на чл.21 ал.1 и ал.2 от ЗДП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилни АТСС. Нарушението е установено с автоматизираното техническо средство ARH CAM S 1 представляващо стационарно преносим уред за контрол на скоростта /СПУКС/ на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации. В конкретният случай са спазени изискванията за използване на АТСС. В административно – наказателната преписка се съдържа както съставен протокол, отговарящ на утвърдения образец, така и снимка на мястото, където е било разположено техническото средство. Попълнен е съответния протокол, съгласно чл.10 от Наредба №8121з/12.03.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Фактическите констатации, отразени в електронния фиш, се потвърждават от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Законсъобразно е издаден ЕФ, доколкото нарушението е установено от АТСС разположено временно на посочения участък от пътя на статив при режим на измерване „С“ – стационарен.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства – показанията на свидетеля, изисканата и приета от съда схема на пътния участък, по безспорен начин се установява, че скоростта на автомобилът управляван от жалбоподателят е била фиксирана в зоната на действие на знак В 26. Разпоредбата на чл.50 ал.1 от ППЗДвП регламентира зоната на действие на пътните знаци за въвеждане на забрана, а именно до следващото кръстовище или до знак, който ги отменя, или на разстояние, указано с допълнителна табела Т2. Към момента на извършване на нарушението не е имало поставен знак отменящ действието на забраната, а също така не е имало и поставена допълнителна табела, указваща разстоянието на въведеното ограничение. В конкретният случай зоната на действие на знака е била до следващото кръстовище. От схемата се установява, че пътният знак е бил поставен на км.99+701 метра. Нарушението е извършено на км.99 + 840, което безспорно е в зоната на действие на знака.

Предвид изложеното съдът намира за безспорно установено противоправно управление на л.а. “Тойота Корола Версо“ с рег. № Р 8250 КК, на посочените в ЕФ дата, час и място. Доказан е факта на извършване на нарушението, санкционирано с процесния електронен фиш. Доказано е и авторството на нарушението, по отношение на което няма изложени възражения от жалбоподателя. Правилно е квалифицирано нарушението, което е било осъществено по чл.21 ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.182 ал.4, във вр. с ал.2 т.3 от ЗДвП, в условията на повторност. Тази приложена разпоредба предвижда в случаите на извършено повторно нарушение по чл.182 ал. 1, т. 1 – т. 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 – т. 5 налагане на предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а в случаите на извършено повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6, налагане на предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява МПС за срок от три месеца. Според разпоредбата на §6 т.33 от ДР на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което

на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

В процесния ЕФ серия „К” № 8035468 на ОДМВР - Шумен изрично е посочен ЕФ обосноваващ повторността, а именно нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К №4510031 на 13.06.2023г. Заверено копие на същия е приложен по преписката и се установява, че същият е издаден от ОДМВР – Ловеч. Приложена е и разпечатка от АИС – АНД, в която от една страна е отразена дата на влизане в сила – 13.06.2023г., а от друга страна в графа „статус“ – „обжалва се 13.06.2023г.“. От страна на жалбоподателя са направени възражения, че е ЕФ серия К №4510031 на ОДМВР – Ловеч не е влязъл в сила, тъй като е обжалван пред Районен съд гр.Луковит. В хода на съдебното производство е изискана информация от Районен съд гр.Луковит. Съгласно изготвената справка, ЕФ серия К №4510031 на ОДМВР – Ловеч е бил обжалван като е образувано АНД №198/2023г. по описа на Районен съд гр.Луковит, по което към датата на изготвяне на справка – 31.01.2024г., няма постановен съдебен акт по същество. Изрично е посочено, че депозираната жалба е процесуално допустима, депозирана в законоустановения срок. С оглед събраните доказателства по безспорен начин се установява, че ЕФ серия К №4510031 на ОДМВР – Ловеч, обосноваващ повторността на процесното нарушение, към момента на извършването му не е бил влязъл в сила, поради което нарушението на чл.21 ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП, за което е издаден серия „К” № 8035468 на ОДМВР – Шумен, не е извършено при условията на повторност и жалбоподателят е следвало да бъде санкциониран на основание на чл.182 ал.2 т.3 от ЗДвП предвиждащ административно наказание глоба в размер на 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост извън населено място от 21 до 30 км/ч.

След изменението на ЗАНН съдът разполага с правомощие да преквалифицира изпълнителното деяние. Според разпоредбата на чл.63 ал.7 т.1 от ЗАНН / изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. /: съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да: 1. приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, **без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението**. Задължителни указания в тази насока съдържа и Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по ТД № 1/2020 г. на ВАС. Според цитираното **ТР при липса на съществено изменение на съставомерните факти** в наказателното постановление на основание чл.337 ал.1 т.2 от НПК, във връзка с чл.84 от ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, тоест районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, **подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти** под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. В конкретният случай не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, поради което нарушението следва да бъде преквалифицирано като такова по чл.182 ал.2 т.3 от ЗДвП, за което е предвидено наказание в по – малък размер, т.е. касае за по - леко наказуемо нарушение.

Административно наказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото е осъществено процесуално представителство по делото от В. Д. – гл. юрисконсулт, се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл.63 ал.5 от ЗАНН. Размерът на възнаграждение се определя от съда, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Съгласно чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящия случай процесуалният представител на АНО е осъществил процесуално представителство в две открити съдебни заседания, изготвил е и писмено становище, от друга страна делото не се отличава с правна или фактическа сложност, поради което съдът намира, че следва да бъде определено и присъдено възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изхода на делото, доколкото не се касае за отмяна на НП, а само за изменение на същото, съдът намира че не следва да се присъждат разноси на жалбоподателя.

По гореизложените съображения и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ ЗА НАЛАГАНЕ НА ГЛОБА, серия „К” № 8035468 на ОДМВР - Шумен, с който на А. С. И., ЕГН ***** от гр.Русе, на основание чл.189 ал.4, във вр. с чл.182 ал.4, във вр. с ал.2 т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева като ПРЕКВАЛИФИЦИРА НАРУШЕНИЕТО по чл.182 ал.2 т.3 от ЗДвП, за което му налага административно наказание “глоба” в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА А. С. И., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на ОДМВР – Шумен юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Шумен на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____